

Gala recitalurilor dramatice

— ediția a VI-a —

Intrarea în tradiție, la Bacău, a Galei naționale a recitalurilor dramatice trebuie salutăată ca o prețioasă reușită a mișcării noastre teatrale. Organizată din inițiativa Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale (A.T.M.), a Comitetului județean pentru cultură și educație socialistă Bacău și a Teatrului Dramatic Bacovia, sub egida Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Gala reprezintă o posibilitate în plus de a concentra, stimula și răsplăti efortul creator al actorului. E drept, nu s-ar putea spune că ediția actuală ar reprezenta, față de celelalte, un deplin triumf al calității. Un satisfăcător pas înainte în ce privește participarea (numerică și valorică) ori virtuozitatea. După cum cred că ar fi hazardată și afirmația că Gala băcăuană ar oferi, în sfârșit, celui dornic de sinteze revelatoare, imaginea completă și reală a felului în care actorii noștri se împlinesc artistic, prin recital. Ca să nu mai vorbim de faptul că lipsesc, aproape cu desăvârșire, recitalurile reprezentative ale unor mari actori ai scenei românești. (Să fie, oare, chiar atât de inhibantă ideea de concurs ? !)

Repertorial, această ediție s-a caracterizat prin eclectism. Se pare că nu acționează, deocamdată, criteriile selective, fiecare actor producându-se cu ce consideră potrivit — ceea ce, desigur, într-un fel, nu e rău, într-o etapă de încurajare a preocupărilor de exprimare actricească prin recital.

Palmaresul ediției a VI-a reflectă nivelul general al manifestării — începând cu faptul că Marele premiu nu s-a acordat...

În cele *Zece povești*, Daniela Anencov (Teatrul „Ion Creangă”) propune o modalitate inedită, în care accentul cade pe plastica gestului, o foarte bună condiție fizică permițându-i actriței să declanșeze și să întrețină verva și bucuria jocului, prin labirintul colorat al plâsmuirilor ritmate. Paul Lavric și-a structurat inteligent recitalul, cu simț al măsurii și cu o fină nuanțare a umorului, care pigmentează schițele lui Vasile Băran. *Confidențele* lui George Mihăiță ne-au relevat un actor în ipostază lirică, amestec de candoare nativă și sentimentalism trucat. S-a detașat, prin sobrietate, densitate și dramatism, recitalul susținut de Dumitru Lazăr-Fulga (Teatrul Dramatic Bacovia)

Profesioniști și amatori

Printre manifestările programate în cadrul a ceea ce s-ar putea numi „Zilele teatrale băcăuane” (Gala națională a recitalurilor dramatice și Colocviul republican al criticilor de teatru, 12—15 decembrie), s-a numărat și un microspectacol oferit de elevii secției de teatru a Școlii populare de artă din oraș, secție al cărei conducător este un neobosit animator,

Ion Ghelu Destelnică. Sub îndrumarea sa atentă și pricepută s-au format, în timp, mulți dintre actorii profesioniști răspinși, azi, în câteva orașe ale țării, și se formează, în continuare, un mare număr de actori amatori. Pe câțiva dintre aceștia i-am putut vedea într-un spectacol a cărui originalitate a constat în selecția unor momente variate ca gen dramatic și ca formă de spectacol, menite să ilustreze (și făcând-o convingător) diversitatea de preocupări a elevilor școlii și a profesorului lor. Printre altele, programul a cuprins un fragment dintr-o dramatizare versificată a Soacrei cu trei nurori, câteva recitări, un moment de panto-

mimă și, notabil, pentru repertoriul unor actori amatori, un monolog din Richard al III-lea de Shakespeare, toate, demonstrând talentul, seriozitatea și nivelul bun de pregătire ale elevilor școlii.

Aceste calități au fost relevate și într-o scurtă discuție, după spectacol, între protagoniști și câțiva oameni de teatru participanți la manifestare, care au analizat succint stilul de joc al fiecărui interpret, dînd și sugestii de ameliorare. Astfel a fost reconfirmată o fertilă tradiție a Galei băcăuane: întîlnirile „de lucru” dintre artiștii amatori și criticii de teatru.

Alice Georgescu